

svojem sovražniku ne. To bi se vsula cela toča: oh, oh, joj, prejoj, jemnasta! Kdo govori, jaz ne! Kdo teži, saj je vse prav! Nekaj ni bio tako. Oh ti srečni, stari časi! — Seveda o tem hiše ne bil dokončan vspered, in ušesa bi se navadli ne rada morala udati tudi za kaj hujšega.

Stara Zalarica je imela mnogo imenovane bolezni. Vse, kar ji je težilo srce, vse to bi bil izvedel od nje zjutraj, ko je stopala z znamkami in vrstnicami od sv. maše, katere ni zamudila noben dan v letu. Hudobna pa ni bilo mamica. Molila je za sina, zadnji čas se je tudi jezila nanj, ker ni dal že davno glasu v sebi; rotila ga je in objokovala, da se je morda izgubil, četudi je bila sama do cela prepričana, kako malo osnovana je taka misel; saj ve dr. Muhe zanj, zato ni prestala moliti. Da, dr. Muha! On je sedaj njen jedini podpornik. Že večkrat ji je poslal ali tudi sam prinesel novčne podpore. Seveda je vselej trdil, da je prišlo od Ivana, a ona tega ne veruje. Njenega Ivana je Bog pogledal, ker ni hotel biti mašnik. Tako si je telmačila stara ženica sinovo odsotnost.

Po zimi je bilo, in ženske so se od maše grede skrbno zavijale v svoja ogrinjala. Kmalu za Zalarico postopala prav urno Kraljeva Manica. Takoj sta bili skupaj. Manica je že dolgo ugibala, ker ji dr. Muha ni hotel razodeti, marveč se je samo hudomušno smejal, kako bi izvedela, kje je Ivan. Zelo zelo rada bi mu sporočila marsikaj. Toda od dr. Muhe dozna toliko kot od belega zida. Zato se odloči, da bi seveda ničesar hudega sluteč, prašalo staro Zalarico.

„Ljuba moja“, de ji začudeno starka, „jaz vem ravno toliko kot Vi. Dobro že ne more biti ž njim, ker me je pozabil. Jaz ga pa vender ne morem zabiti: moj sin je, moja kri. Vedite gospodična, nič več mu ni tako dobro, kot tedaj, ko je pisal „v gradu“ in mi pošiljal vsaki mesec toliko in toliko. Tedaj sem res mislila, ko so prišli zame nebeški časi. Toda bili so in prešli, kakor vse mine. Tudi njega ne bo več in mene ne, gospodična, pa nezamerito, molila sem pa vender danes zanj. Morda se vrne še kedaj. Tako, tako, Manica, vem pa ne zanj. Škoda, prav rada bi Vam povedala. Sodnik menda ve, kar sta neki velika prijatelja“. Če bi bila mamica nadaljevalo svojo navado, katera se jo je bila tako zelo sprejela, da blagovoljni bralec spozna o Zalarici posebljeno navado klepetanja brez konca in kraja, a Manica je hotela vedeti še nekaj:

„Ali Vam ni nič povedal, ko je odhajal, kam gre?“

„Nič, nič, ljubka moja. Rekel je, da gre, podal mi roko, poljubil me na čelo in zaprl vrata za seboj. Potem ne vem prav nič več o njem.“

„Došli sta do Zalarjevih, in ločiti sta se morali. Manica je hitela domov, nezadovoljna sama s seboj kot prej; Zalarica je pa gledala dolgo samo zadovoljno za njo, rekoč: „Škoda, škoda, tako lepo dekle in tako ljubeznjivo! Škoda, da ni našega Ivana!“

Dobro uro potem je sedela Manica poleg Zalarice v revni sobi. Blaga deklica je doma nekaj namignila ma-

teri, da ji je poslala pozneje mnogo parkeljčkov in pri-grizkov. Menili sta se to in ono, največ seveda o Ivanu. Starina ji je morala pokazati njegovo sobo in pripovedovati različne podrobnosti iz njegovega življenja, tako, da se je Zalarici že zdelo preveč. Vender, ker je bila deklica ž njo toli ljubeznjiva, ni ji mogla ukratiti veselja.

Pozneje sta se shajali po večkrat v tednu, in Ivana Zalarja mati se je prijazne Kraljeve hčerke tako privadila, da celo o sinu ni več tako tožila kot prej.



Novice.

— **Imenovanje** Cesar je imenoval višjesodnega svetnika in državnega pravdnika g. Jos. Pajka v Ljubljani za podpredsednika deželnega sodišča v Ljubljani.

— † **Nadvojvoda Leopold** Umrli je dne 24. maja t. l. na svojem gradu Hörnstein na Nižje Avstrijskem nadvojvoda Leopold. Kot član cesarske hiše se je porodil pokojnik dne 6. junija 1823. v Milanu. Posvetil se je vojaškemu stanu in se je udeležil vojsk l. 1848, 1849., 1854., 1859 in 1866. Leta 1880. se je nadvojvoda vsled bolehnosti odtegnil javnosti in od telaj je živil za se na svojem gradu. Huda hrbtenična bolečina ga je že pred davnim časom nezmožnega rabiti svoje ude. Od letošnje velike noči je visoki pokojnik vidno hiral, dokler ga ni bila smrt rešila velika muk.

— **Vmeščenje novega knezoškofa dr. Antona Jegliča** Veličasten je bil sprejem in sprevod novega knezoškofa v ljubljansko stolico in velikanska je bila na večer dne 20. maja ovacija, katero mu je priredilo ljubljansko prebivalstvo. Vojaška godba je svirala pred knezoškofijsko palačo dva komada, pevsko društva, „Slavec“, „Ljubljana“, „Trgovsko pevsko društvo“ in „Zvon“ pa so združeno zapeli „Domovini“ pri kateri so naša prva slovenska solista gg. Ivan Meden tenor-solo in Avgust Pucihar bariton-solo izborna pela, „Naša zvezda“ in „Adrijansko morje“. Nebrojno zbran narod je viharo pozdravljal premilostljivega knezoškofa, ki se je prisrčno zahvalil za nepričakovano ovacijo povdarjajoč idejo krščansko in narodno, za kateri hoče delovati. Prepevaje narodne pesmi so bakljenosci in pevsko društva z zastavami odšla v Narodni dom, kjer se je razvila lepa prosta zabava. Slovesno vmeščenje knezoškofovo, ki se je imelo vršiti dne 22. maja je naznanjeval v predvečer polurno slovesno zvenenje po vseh ljubljanskih cerkvah, zvenenje se je ponavljalo v jutro slovesnega dneva. Po deveti uri je bila zbrana posvetna in redovna duhovščina ljubljanske škofije ter razna društva in zavodi v slavnostnem sprevodu spremili premilostljivega knezoškofa v stolnico, kjer se je po običajnem ceremonijelu vršilo slovesno vmeščenje. V lepih besedah povdarjajoč mir in ljubezen je knezoškof s prižnic nagovoril navzoče. Po slovesnem vmeščenju je premilostljivi služil sv. mašo. Slovesnosti so prisostvovali vsi civilni in vojaški dostojanstveniki in nebrojno vernikov. Ob 2. uri pop. se je zbralo na banket v knezoškofijskem dvorcu 90 oseb, v gostilnem dvoru pri „Zvezdi“ pa 100 oseb. V lepih krilatih besedah je napil presvitli knezoškof cesarju in papežu. Govorili so še prošt dr. Klofutar, drž. predsednik baron Hein in župan Hribar. Knezoškof je počastil s svojim pohodom tudi vdeležnike banketa pri „Zvezdi“. Tako so minoli veseli dnevi prisrčnega in veličastnega sprejema in slovesnega vmeščenja novega vladike. Svoj prvi pastirski list je novi vladika že izdal. Bral se bo binkoštni praznike s prižnic.

— **Občinski svet ljubljanski in cesarjeva petdesetletnica.** Znano je, da je občinski svet ljubljanski po želji cesarjevi, naj bi se njegova vladarska petdesetletnica ne praznovala s hrupnim i vesellicami, ampak z dobrodelnimi čini, v

tem smislu že sklenil sezidati hišo za sto mestnih ub žcev in napraviti ljudsko kopel. Da se pa tudi prebivalstvo na slovesen način spomni na to velepomembno slavnost je občinski svet v svoji seji dne 17. maja tudi enoglasno sklenil: 1.) Dne 17. avgusta naj se vrši v Ljubljani shod županov slovenskih občin. Pri tem shodu skleniti bode udanostna adresa in izbrati odposlanstvo slovenskih županov, katero bode poklonilo in izročilo adresno Njegovemu Veličanstvu cesarju Franu Josipu. 2.) V slavnostni seji občinskega sveta naj se izvoli petorica, katera naj bi dne 2. decembra t. l. ali pa oni dan, ki bode v to določen, poklonila se Njegovemu Veličanstvu cesarju ter mu izrazila v imenu občinskega sveta le-tega in pa vsega prebivalstva ljubljanskega čutila neomahljive zvestobe in udanosti in pa najudanejša voščila k petdesetletnici, združena z iskreno željo, da bi dobrotno nebo modrega vladarja njegovim narodom še dolgo ohranilo. 3.) Za učence in učenke vseh ljubljanskih ljudskih šol priredila naj bi se 30. novembra v deželni gledališču predstava, pri kateri naj bi se uprizarjale poleg kake patrijotične, nalašč v ta namen spisane igre, žive slike o dogodkih iz življenja cesarja Frana Josipa I. ter pele in deklamovale domoljubne in rodoljubne pesmi. 4.) Dne 1. decembra naj bi se priredila v Ljubljani splošna razsvetljava, katere pričetek bi se naznalil s petimi streli iz topov na Gradu. 5.) Dne 2. decembra naj bi se proglasil za narodni praznik, vsled česar bi morale od 10. ure dopoldne naprej vse prodajalnice zaprte ostati. Mesto naj bi se okrasilo z zastavami. Posebno naj bi se ta dan praznoval takole: a) Ob sedmih zjutraj naznani 21 strelav z grada, da je napočil slavnostni dan in po mestu gre vojaška godba kot budnica. b) Ob 9. uri slovesna maša z zahvalno pesmijo za vse učence in učenke mestnih šol v cerkvi pri sv. Jakobu. c) Opoludne pogoste se vsi stanovniki mestne ubožnice s pečenko in vinom; župan ali pa člen občinskega sveta pa jim pojasni pomembo dne s primernim nagovorom. č) V deželnem gledališču priredita „Dramatično društvo“ in „Theaterverein“ v dnevih, katere določi deželni odbor, 2 ali 3 slavnostne predstave, izmed katerih mora biti najmanj jedna brezplačna. 6.) Med učenke in učence ljubljanskih ljudskih šol razdele se slavnostni spisi in sličice cesarjeve; za višjo dekliško šolo prepusti se kuratoriju da sestavi slavnostni program. 7.) Meščanom, ki uživajo mesečne podpore iz zaklada meščanske imovine in pa onim mestnim ubožcem, ki uživajo stalne podpore iz ubožnega zaklada, izplačajo se dne 1. decembra podvojene mesečne podpore. 8.) Mestnim pomožnim uradnikom, slugam in redarjem izplača se dne 1. decembra t. l. za 25% večja mesečna služnina, kot navadna. 9.) Za izvršitev teh predlogov dovoli obč. svet svoto 7000 gld. in ker je za jubilejske slavnosti v proračunu že postavljenih 5000 gld. dovoli občinski svet, da se pokrijejo večji izdatki v znesku 2000 gld. iz lanskim blagajničnih prebitkov.

— **V korist Prešernovemu spomeniku** priredi slovensko bralno društvo v Litiji meseca julija ali avgusta veliko slavnost. Litijske Slovenke prirede v korist temu zakladu keglanje na dobitke, ki se prične dne 26. maja.

— **Obrtno pomožno društvo v Ljubljani** je na svojem zadnjem občnem zboru dovolilo iz čistega dobička naslednje podpore: Za obubožane obrtnike in vdove 50 gld., za Ciril-Metodovo družbo 10 gld., za Vincencijevo družbo 10 gl. društvu za napravo oblek revnim šolskim otrokom 10 gld., Narodni šoli 10 gld., Marijanišču za božično drevo 10 gld. podpornemu društvu za visokošolce na Dunaji 10 gld. in katoliškemu društvu rokodelskih pomočnikov 10 gl.

— **Klub slovenskih biciklistov »Ljubljana«** priredi dne 5. junija 1898 II. narodno dirko na dirkališču ob Tivolijskem drevoredu. Začetek dirke ob 3. uri popoldne. Ob 8. uri zvečer je koncert vojaške godbe in razdelitev nagrad v Narodnem domu. Prijave in pisma vprašanja naj se pošiljajo blagajniku g. Fr. Gombaču do 2. junija tega leta.

— **Nova garnizijska bolnica v Ljubljani.** C. in kr. vojno ministerstvo je odredilo, da se prične z zgradbo nove garnizijske bolnice v Ljubljani. Bolnica se bo gradila na svetu nasproti opuščene tovarne za koce v Udmatu in bo sestajala iz treh pavilijonov za bolnike in 7 družih zgradb za upraviteljstvo in moštvo. Poslopja morajo do jeseni že pod streho biti.

— **Premije slamorejcem.** C. kr. kmetijsko ministerstvo je dovolilo znesek 200 gld., ki se naj porazdeli mej kmetovalce, ki pridelujejo dobro slamo za pletenje. Ednako svoto dovoli v ta namen tudi deželni odbor kranjski.

— **Nedeljski počitek.** Tudi pri deželni vladi in pri c. kr. okr. glavarstvih na deželi se je uvel nedeljski počitek. Ob vseh nedeljah, sveti dan, na novega leta dan in v praznik sv. Rešnjega telesa ima opravilo popolnoma počivati v teh pisarnah Umevno, da se te dni tudi s strankami ne občuje.

— **Nov poštni urad.** Dne 20. maja je jel poslovati v Mojstrani na Gorenjskem nov poštni urad. Ondotni prebivalci se tudi potezujejo za ustanovitev s pošto spojene telegrafske postaje, ki bi bila posebno za ondotno cementno tovarno potrebna.

— **Predsednikom nadsodišča v Gradcu** je imenovan Ivan Nep. grof Gleispach. Novi predsednik je trn v peti nemškimi nacijonalcem, ker je kot bivši justični minister v Badenijevem ministerstvu podpisal jezikovne naredbe. Odvetniška zbornica graška je sklenila izjavo, da utegne novoimenovani predsednik biti povod, da se moti miren in zanesljiv razvoj sodnijsko-pravnih poslov. Zato je dobila zbornica ukor. Ko se je minolo soboto imel Gleispach pripeljati v Gradec, so se nameravale demonstracije in ob kolodvoru ter bližnjih ulicah se je nabralo nebrojno ljudstva. Pripravljeno je bilo vojaštvo. Da se izogne demonstracijam, se je novi predsednik po skrivni poti podal iz kolodvora na svoje posestvo, ne da bi ga bilo zbrano ljudstvo opazilo.

— **Degredirani rezervni častniki.** Vojni minister Kriegshammer je izdal ukaz, vsled katerega izgubi v Gradcu 47 rezervnih častnikov svoje šarže. Vsi ti rezervni častniki so se udeležili pogreba delavca Rittnerja, ki je bil pri novembarskih demonstracijah proti Badeniju ubit. Mej graškimi nemško-nacijonalnimi dijaki se je vsled tega začela velika agitacija, katere namen je, pridobiti vse rezervne častnike, da se odpovedo oficirski šarži. Mnogo rezervnih častnikov se je že izreklo za to. No za takimi rezervnimi častniki pač ne bo treba avstro-ogerski armadi solz pretakati.

— **Slovenska meja pri Spielfeldu.** Če se bodo obmejnim Slovencem razmere tako na slabo obračale, kakor zadnji čas, ne bo se več moglo reči, da je na Štajerskem slovenska meja pri Spielfeldu. Oholi Nemec sili čedalje bolj proti Mariboru. Tekom dobrih deset let dobil je tako moč na slovenski zemlji, da je že gospodar v občinah Sv. Ilij, Dobrenje in Leitersberg pri Mariboru, ravno pred kratkim pa so vzeli Nemci Slovencem občini Cirknica in Stehovec. Seveda po uradih in šolah se pospešuje germanizacija, malomarni Slovenec se pa ne gane v svojo obrambo in potem je prodiranje Nemca umljivo.

— **Graška policija** Ultra prusaški list „Ostdeutsche Rundschau“ je minoli teden grozil, da bodo v kratkem imeli v Gradcu bajoneti opraviiti in da bodo pokale puške, to pa radi imenovanja Gleispacha višjerodnim predsednikom, radi bosanskih vojakov in radi degradiranja rezervnih častnikov. Kot dober odgovor na to groženje se more smatrati ministerska odredba, po kateri pride graška mestna policijska straža v državno upravo. Prav tako, kajti mestna policija graška se je zadnji čas le preopetovano pokazala, da ni zmožna vzdržavati veda napram nemško-nacijonalnim srboritežem graškim.

— **C. kr. poštno in brzojavno ravnateljstvo** poroča trgovski in obrtniški zbornici, da bodo poštni in brzojavni uradi Gorica 2, Trst 5, Novomesto in brzojavni urad Trst 4,

pri katerih je bila dozda polna dnevna služba za brzojavni promet upeljana, od 15. maja t. l. ob nedeljah samo omejeno dnevno službo opravljali.

— **Kača ugriznila** je dne 2. t. m. v Kozjem neko žensko, katera najbrž ne ozdravi. Razstavljala je kolje po njivi ter pograbila s. kupom kolja strupeno kačo, najbrže modrasa.

— **Zgorelo pet ljudi.** V noči 10. t. m. nastal je v vasi Turdanič pri Beljaku pri posestniku Fr. Popetniku požar, ko je bilo vse v najboljšem spanju. Devetnajstletna hčerka izgnala je iz gorečega hleva živino, a ko je hotela iz hiše rešiti dva bratca, ni mogla več skozi plamen Hotela je z otrokama najbrže zbežati v obokano klet, a vrata so bila zaprta, tako so našli vse tri zgorete pred vrati. Razven teh treh zgorel je še jeden otrok in neka stara žena, a jeden deček je vsled opeklin v smrtne boju. Ogenj so vendar omejili, sicer bi bila zgorela cela vas.

— **Velik požar.** Dne 23. maja je v Pijavi gorici pri Šmariji pod Ljubljano pogorelo 16 gospodarjev, neki popolnoma, neki deloma. Pogorelo je veliko orodja in tudi nekaj živine. Zgorel je tudi cerkveni stolp in zvona sta padla raz stolp. Škoda je velika. Pogorelci so bili sicer zavarovani a le za manjše zneske. Zažgali so otroci.

— **V Varšavi,** ki šteje 600 000 prebivalcev je 200.000 židov. Brezdvomno ni v nobenem drugem mestu toliko židov. In ker se ti pridno množe, bodo kmalu nadkrilili po številu kristjane.

— **Umor treh žensk.** Velika razburjenost je zavladala v Bolcanu, ko se je izvedelo za umor treh žensk. Sodi se, da je ta zločin doprinesel eden in isti grozovitež in to iz zabave. Zaprli so nekega služabnika železnice, ki je na sumu, da je izvršil omenjeni zločin.

— **Sedemdesetletnica grofa Tolsteja.** Plodoviti ruski pisatelj grof Tolstoj slavi 20. avgusta svojo 70letnico. Somišljeniki pisateljevi se pripravljajo na velike slavnosti, vendar iste doma ne bodo morda tako sijajne kakor drugod, ker pisatelju zaradi liberalnih spisov nasprotujejo vladni krogi.

— **Usmrčenje hajdukov.** V Belemgradu so minoli teden ustrelili dva roparska hajduka, katerima je dokazano 24 umorov. Gledalcev je bilo pri usmrčenju nad 6000. Ko sta hajduka padla, je planilo ljudstvo proti njima, da bi se polastilo nju obleke, katero bi porabili v vedeževalne namene. Le s silo so vojaki odvrnili ljudstvo. Čez nekaj dni potem so zopet ustrelili tri hajduke.

— **80letni starček na vešalih.** V Stanislavu na Poljskem je v smrt na vešala obsojen 80letni Matej Višnjevijski, ki je pred 14 leti umoril in oropal neko krčmarsko rodbino.

— **Obleka iz kurje kože** V Parizu je bila pred kratkim razstavljena obleka neke gospe iz kurjih kož. Obleka ki je baje iz kakih 800 ustrojenih kurjih kož je vzbudila veliko senzacijo.

— **Nečloveško.** V Buenos-Agresu v Ameriki je živel neki Lah Grossi v divjem zakonu z neko vdovo in je ob ednem onečašchal tudi njeni dve hčeri. Iz teh razmer se je rodilo v 5. letih 9 otrok, katere vse je Grosi podavil.

— **Kako se more zastonj živeti.** Ob Rio Grande, ki tvori mejo mej Texas in Mehiko, leži ameriansko mesto El Paso nasproti amerianskem mestu Juarez. Mesti sta zvezani z mostom. V El Paso je amerianski dolar ob sebi umevno 100 centimov vreden, mehikanski pa le 85 centimov in v Juarezu je ravno nasprotno razmerje. Dalje je v obeh mestih drobiž tako redek kakor v Italiji. Če torej kdo v El Paso pije zjutraj kavo za 15 centimov in plača z amerians-

skim dolarjem, dobi nazaj mehikanski dolar. Če gre dotičnik potem čez most v Juarez in si naroči ondi zajutrek za 15 centimov, dobi za svoj mehikanski dolar zopet amerianskega, ki se more v El Paso na novo koristno porabiti. Kdor je torej dobrih nog in ima en dolar v žepu, temu ni treba pomankanja trpeti.

— **Umor misijonarjev.** Katoliški misijonar v Lyonu je dobil brzojavno poročilo iz Hongkonga, da so misijonarja Bertholet-a iz Puy de Dome in več kristjanov dne 21. aprila v pokrajini Kvangsi na grozen način umorili.

— **Glavobol in njegovi vzroki.** Nek imenitni londonski živčni specialist je objavil v nekem angleškem medicinskem listu svoje nazore v raznih načinih glavobola. Mnogo ljudi misli, glavobol je glavobol in je mnenja, da sredstvo, ki pomaga jednemu, mora tudi drugemu pomagati. Toda to je čisto napačno. Vsak glavobol ima svoj vzrok in to se more takoj na načinu ali še bolj na sedežu bolečin spoznati. Občutimo li neprijeten pritisk v čelu neposredno nad očmi in se pojavi tudi vrtoglavost in nimajo veselja do jedi, je vzrok glavobola pokvarjen želodec. Najboljše sredstvo je kratek post. Je-li bolečina v čelu prav huda in jo spremlja mrzlica, se je bati hujšega in najbolje je, da se pokliče zdravnik. Daljše bolečine v čelu brez mrzlice, vrtoglavosti itd. so znak, da ni nekaj s pljuči v redu. Se-li pojavijo večkrat bolečine na zadnji strani glave, je potrebno, da se dado preiskati jetra, ker se s tem lahko izogne dlje trajajočim boleznim. Če bode v obeh sencih, je znamenje, da nedostaja krvi, močan jednostranski glavobol je pa znamenje velike nervoznosti. To se ozdravi s počitkom v polni tihoti in temoti. Čutimo li bolezen prav na vrhu glave, tako, da imamo občutek, kakor bi ležal cel cent na glavi, potem moremo z največjo gotovostjo vzeti, da je duševna prenapornost vzrok bolečinam. V takem slučaju je treba počiti vsaj dvanajst ur od vsakega dela, pri katerem je treba misliti, sicer je nevarnost, da nastane vnetje možgan. Se-li bolečine pojavljajo v kratkih presledkih in se vlečejo skozi celo glavo, so revmatičnega značaja, in so nastale vsled prehlajenja ali prepiha. V tem slučaju je treba glavo na gorkem držati in se dobro prepotiti.

— **»Nobel« kuhar.** Kuhar „Grand Hotel“-a na Dunaju je pobegnil v Ameriko, zapustivši 50.000 gld. dolga. Kuhar Tremmel — tako njegovo slavno ime — je imel lastno ekvipažo, par krasnih vozniških konj in cel hlev konj dirkačev, s katerimi je pridobil, pa tudi izgubil velike svote. Imenitni kuhar pa je imel tudi prelepo ženo, katera je zbujala za njegovimi konji največje zanimanje mej kavalirji. Konje in ženo je Tremmel zapustil in sam utekel.

— **Sreča v nesreči.** Nedavno je vrgla v Parizu neka gospa Magnin, žena malega uradnika, svojo desetletno hčerko iz četrtega nadstropja na ulico, češ, da jo hoče Bogu darovati. Žena je to vsekakor v verski blaznosti storila. Toda otrok je padel na razpeto platno neke izložbe, in zgodilo se mu ni prav nič.

— **Na smrt obsojen.** Carrara, gojitelj gob, kateri je pred nekaj meseci v Parizu s pomočjo svoje žene umoril nekega pismonošo ter ga potem v peči sežgal, je na smrt obsojen; njegova soproga pa bode morala prebiti vse življenje v prisilni delavnici.

— **Strašen prizor pred sodiščem.** Včeraj sta stala pred sodiščem v Berlinu posestnika Fran Rakos in Fran Pergl; tožila sta se radi žaljenja časti. Pergl je bil na Rakosa ljubosumen radi svoje žene, in to je bil glaven vzrok njiju sovraštva. Ko je Rakos ponovil svojo izjavo, se je njegov nasprotnik tako razburil, da je z revolverjem štirikrat nanj ustrelil ter ga jako nevarno ranil.

— **Občni avstrijski romarski vlak.** Avstrijski romarji, ki so na potu v Jeruzalem, dospo prihodnjo nedeljo v Trst.